

MARNICA (1) *sb f*

N sg marnica.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

*Okrutna, zła kobieta; tu przen: śmierć: Iáko oná márnica przykro machnie kośá/ Alić nas iáko ínopie do ítodoły niośá. Owa krotka rośpráwá tu náłze miełzkánie/ A ná tym nędznym morzu to pielgrzymowánie *RejWiz* 83v.*

ZCh